

Gjennom Øynene til en valp!

Jeg husker ikke mye fra den plassen jeg ble født.
Det var trangt og mørkt, og menneskene lekte aldri med oss.
Jeg husker mamma og hennes myke pels,
men hun var ofte syk, og veldig tynn.
Hun hadde omtrent ikke melk til meg og mine brødre og søstere.
Jeg husker at mange av dem døde, og jeg savner dem slik.
Jeg husker den dagen jeg ble tatt bort fra min mor.
Jeg var veldig trist og redd, mine melketenner hadde nettopp kommet,
Og jeg skulle absolutt fortsatt ha vært hos min mor,
Men hun var så syk, og menneskene sa hele tiden at de ville ha penger,
Og at de var lei av alt rotet, som jeg og min søster laget.
Så vi ble plukket opp og tatt med til et rart sted.
Bare oss to.
Vi klemte oss godt sammen for vi var veldig redde,
Men fortsatt var det ingen menneskehånd som kom for å gi oss kjærlighet.

Så mange lyder, bråk og lukter!
Vi er i en butikk med mange forskjellige dyr.
Noen pep, noen mjauet og noen hylte.
Jeg og min søster ble lagt i en small liten eske, jeg hørte at det også var
andre valper her, jeg såg mennesker som kikket på meg og jeg likte de små
menneskene som de kalte barn.
De såg så snille og morsomme ut, som om de ville leke med meg.
Vi ble i esken hele dagen, og av og til var det noen folk som dundret på
vinduet for å skremme oss. Og av og til ble vi plukket opp for å bli holdt og
vist frem til menneskene, noen var snille men noen gjorde oss også vondt,
men vi hørte alltid at vi var veldig søte, men det ble aldri til at vi ble med
noen.
Min søster døde i går kveld, når det var mørkt i butikken.
Jeg la hodet mitt på den myke pelsen hennes og følte at livet forlot hennes
lille tynne kropp.
Jeg hørte dem si at hun var syk og at de ville selge meg for nedsatt pris slik
at jeg fikk forlate butikken.
Jeg tror at det eneste de hørte når de løftet kroppen hennes ut av esken den
morgenen for å kaste henne i søpla var mitt hvin.

I dag kom det en familie og kjøpte meg, Å for en vidunderlig dag, det var en snill familie, og de virkelig ønsket meg.

De kjøpte matskåler og mat til meg og den lille jenta holdt meg så ømt og forsiktig i armene sine, jeg elsket henne veldig mye.

Og mor og far sa at jeg var en søt og snill valp, og de ga meg navnet engel.

Jeg elsket å slikke min familie, og familien tok så godt vare på meg.

De forsiktig lærte meg hva som er rett og galt, fikk masse god mat, og de ga meg mye kjærlighet.

Jeg ønsker bare godt for disse fantastiske menneskene, jeg elsket den lille jenta og jeg likte å springe og leke med henne.

I dag var jeg hos dyrlegen, det var en rar plass og jeg var så redd.

Jeg fikk noen sprøyter men min beste venn den lille jenta holdt meg så varsomt, og sa at dette går bra, så da slappet jeg av.

Dyrlegen må ha sakt noe trist til min elskede familie, for de såg så veldig lei seg ut.

Jeg hørte flere ganger et ord om HD og noe om hjertet mitt.

Jeg hørte dyrlegen sa noe om en useriøs oppdretter og at mine foreldre ikke var registrert og testet, jeg skjønnte ikke hva de ordene betyr, og det eneste som betyr noe er at jeg såg min familie var veldig trist.

Men de elsker meg fortsatt og jeg elsker dem veldig høyt.

Nå er jeg 6 mnd gammel.

Og mens andre valper er store og robuste, har jeg vanskeligheter med å bevege meg, det gjør så vondt, smerten slipper aldri taket.

Det gjør vondt å springe eller leke med min kjære lille jente, og finner det vanskelig å puste, jeg prøver mitt beste til å være en sterk valp som jeg liksom skal være, men det veldig vanskelig.

Det skjærer mitt hjerte å se den lille jenta så trist, og jeg hører mor og far snakker om at det nå kanskje er på tide.

Flere ganger har jeg vært hos dyrlegen, og nyheten har aldri vært noe god. De snakker om forskjellige problem.

Jeg ønsker bare å føle varmen fra sola og springe, og leke med min familie.

I går kveld var den verste, smertene tiltar og de er der konstant,

Det gjør vondt bare det å røyse seg for å få noe drikke.

Jeg prøver å røyse meg men jeg bare hyler av smerte, og jeg blir tatt med i bilen en siste gang.

Alle sammen er så triste, og jeg vet ikke hvorfor, har jeg vært slem?

Jeg har prøvd å være snill og elskelig, hva har jeg gjort galt?

Å” hadde bare disse smertene gitt seg,

Å” hadde jeg bare kunnet slikket tårene til den lille jenta, jeg strekker ut mine muskler for å kunne slikke hånden hennes, men klarer bare å hyle i smerte.

Dyrlegen sitt bord er kaldt, og jeg er så redd, familien min klemmer meg kjærlig, og de gråter inni pelsen min.

Jeg kan føle deres kjærlighet og sorg, og jeg klarer å slikke deres hand.

Til og med dyrlegen ser ikke så farlig ut i dag.

Den lille jenta holder meg kjærsomt og mykt og jeg takker henne for at hun gir meg all den kjærligheten.

Jeg begynner å kjenne at jeg blir myk i beina mine og at smertene begynner å slippe taket, og jeg kjenner en veldig ro inne i meg og jeg kan se min mamma, mine brødre og søstre i en grønn eng.

De forteller meg at der ikke er noen smerte bare fred og lykke.

Jeg sier hade til min familie på den eneste måten jeg kan, en myk bevegelse med halen og en liten bevegelse med nesen.

Jeg hadde håpt å være hos dem i mange flere måneder, men det var ikke meningen at det skulle bli slik.

”der kan dere se sa dyrlegen”

Valper som kommer fra dyrebutikker, kommer ikke fra seriøse oppdrettere.

Smertene er borte nå og jeg vet at det er lenge til jeg ser min kjære familie igjen.

Bare tingene kunne ha vært annerledes.

Denne historien ble skrevet i håp om å stoppe useriøse oppdrettere, og de som kun er oppdrettere for pengenes skyld og ikke er med på å gjøre oppdretterne bedre.